

SOUTĚŽNÍ ARCH 2. KOLA SOUTĚŽE „STEZKA PÍSMÁKŮ 2009
Kategorie M = mladší od 10 do 12 let včetně, počet v týmu jsou 2 až 4 soutěžící

Soutěžní tým (z organizace, oddílu, příp. další informace)				
Jméno, příjmení a adresa (tel., e- mail) odpovědné dospělé osoby				
Jméno, příjmení a věk soutěži- cích (v počtu 1, 2, 3 nebo maximálně 4)				
Poznámky:	<p><u>V prvním kole může soutěžit i jednotlivec sám, pokud však získá do druhého kola potřebné body, nabídnou mu organizátoři v 2. kole možnost spojení s neúplným týmem (stejná zásada platí pro případ onemocnění v týmu).</u> Tuto nabídku nemusí akceptovat a může soutěžit dále jako jednotlivec. <u>Soutěžící ve věku od dosažení 13 let až do 16 let včetně nesmí v tomto týmu soutěžit - soutěží jen v týmu kategorie S.</u> Soutěžící ve věku do 12 let včetně však může soutěžit v týmu starším (kategorie S).</p>			

ČASOVÝ LIMIT PRO ZODPOVĚZENÍ OTÁZEK = 60 minut.

Organizátoři spoléhají na to, že soutěžící budou pracovat samostatně a vyplní tyto soutěžní archy bez použití Bible a že také přesně dodrží časový limit, vyhrazený k samotnému vyplnění testu, aby soutěž pro všechny probíhala stejně spravedlivě.

Vyplývá z toho, že ověřit si správné řešení kontrolou podle Bible je tedy přípustné až po odevzdání vyplněných testů dospělé dohlížející osobě. K tomu účelu si soutěžící může dělat poznámky.

OZNAČENÍ ŘEŠENÍ OTÁZEK: Správnou odpověď označíme křížkem a při opravě v rámci časového limitu zakřížkujeme správnou odpověď a nesprávnou odpověď škrtneme a vedle přepíšeme „opraveno“.
Postup je vidět na příkladu níže.

Příklad: "Jak se jmenovala matka Ježíšova?"

- ~~A~~ Alžběta   *opraveno*
~~M~~ Marie
 c) Marta

Evangelia

- 1) Ježíš několikrát použil varování „Nemůže být mým učedníkem“. Patřilo to tomu, kdo
  - a) není schopen se pořádně modlit a dodržovat přikázání.
  - b) považuje něco za důležitější, než přátelství s Ježíšem.
  - c) má o Bohu všelijaké pochybnosti.
- 2) Podobenství „o ztraceném penízu“ říkal Ježíš proto, aby
  - a) ukázal, jak velikou radost má Bůh z každého hříšníka, který se dá na pokání.
  - b) učedníky povzbudil k trpělivosti při hledání Božího království.
  - c) vyzkoušel zákoníky, jestli opravdu pořádně čtou Písmo.
- 3) Ježíš vyprávěl podobenství pojednávající o Božím slově. Z něho se dá vyvodit, že
  - a) Boží slovo se nakonec dokáže prosadit vždy a u každého.
  - b) Boží slovo potřebuje připravenou mysl a citlivé srdce.
  - c) Boží slovo není pro každého, ale jen pro skupinku vyvolených lidí.
- 4) Ježíš vykládal svým učedníkům podobenství o koukolu mezi pšenicí. A uzavřel to tím, že:
  - a) koukol je třeba řádně i s kořeny vytrhat, aby nezadusil pšenici.
  - b) je třeba vyčkat do žní, kdy se potom koukol a pšenice snadno oddělí.
  - c) správnému hospodáři se koukol mezi pšenicí vůbec nemůže objevit.
- 5) Když Ježíš učil v chrámu, židé se divili a říkali: „Jak to přijde, že se vyzná v Písmech, když ho tomu nikdo neučil?“
  - a) Ježíš je pokáral: „Pokolení zlé a nevěřící, žádá si zázraky, ale nebude mu dáno, leč znamení proroka Jonáše.“
  - b) Ježíš na to vůbec nereagoval, protože znal smýšlení jejich srdcí.
  - c) Ježíš jim odpověděl: „Mé učení není mé, ale toho, který mě poslal.“
- 6) V kázání na hoře Ježíš hovořil o tom, jak se pozná správné učení. Podle něj:
  - a) všechno, co je staré, je špatné; je třeba se přidat k novému učení.
  - b) všechno, co je nové, je špatné; je třeba se pevně držet starého učení.
  - c) nezáleží na tom, je-li to nové nebo staré, ale pozná se to podle „ovoce“ – tedy výsledků.
- 7) Sobota byla svátečním dnem židů. Ježíš o sobotě učil toto:
  - a) Na tom, jestli je sobota, čtvrtek nebo pondělí vůbec nezáleží.
  - b) Sobota je dar pro člověka, podle toho k ní má člověk přistupovat: má si jí vážit, ale nemá se stát otrokem příkazů.
  - c) Boha nejlépe uctívá ten, kdo dodržuje všechny příkazy o přísném sobotním klidu.
- 8) Když přišla řeč na d'ábla – Satana, Ježíš
  - a) své učedníky důrazně varoval, aby d'ábla nepodceňovali, ale také aby věděli, že je před ním dokáže ochránit.
  - b) vysvětlil svým učedníkům, že jsou to jen hloupé povídačky a žádný d'ábel ve skutečnosti neexistuje.
  - c) se odmítl o tom bavit, aby své učedníky nepolekal.
- 9) V jednom z následujících Ježíšových výroků jde o chrám v Jeruzalémě. Ve kterém?
  - a) „Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej postavím.“
  - b) „Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?“
  - c) „Přijdou dny, kdy ho budete hledat, ale nenaleznete jej.“

Pokračování evangelií

- 10) Jednou použil Ježíš obraz „Kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla“. Měl na mysli
- Boha, který chtěl ochránit svůj lid Izrael.
  - farizeje a zákoníky, kteří by chtěli ovládnout všechny Izraelce.
  - správný způsob, jak má matka pečovat o své děti.
- 11) Jak pokračovala Ježíšova řeč, kterou začal větou: „Sluha není nad svého pána.
- Proto říkám vám: Milujte se navzájem.“
  - Ať je tak tomu i mezi vámi – kdo chce být první, ať je služebníkem všech.“
  - Jestliže pronásledují mne, i vás budou pronásledovat – jestliže mé slovo zachovali, i vaše zachovají.“
- 12) Nejčastější Ježíšovy spory byly s farizeji. Bylo to hlavně proto, že
- farizeové nevěřili ve vzkříšení.
  - farizeové byli pyšní a nemilosrdní.
  - farizeové byli lstiví, falešní a i jinak nemravní.
- 13) Podle Ježíše je správné, aby se člověk
- soustředil na přítomnost a nerozptyloval se zbytečnými obavami o zítřek.
  - stále upínal k věčnosti, protože tenhle život za nic stejně nestojí.
  - šetřil se pro tu správnou chvíli.
- 14) Jednou v Samaří Ježíše a jeho učedníky nepřijali do vesnice. Učedníci chtěli, aby Ježíš nechal vesnici za trest zničit, ale Ježíš to odmítl těmito slovy:
- „Jen ať si počkají na poslední soud, pak jim můj Otec po zásluze všechno splatí.“
  - „Jdeme do Jeruzaléma, a tak na sebe nesmíme zbytečně upoutávat pozornost.“
  - „Nevíte, jakého jste ducha. Syn člověka nepřišel lidi zahubit, ale zachránit.“
- 15) Ježíš se za nás obětoval. Položil svůj život dobrovolně. Svědčí o tom jeho slova, když řekl, že
- se mu ve skutečnosti nic nemůže stát, protože jeho otcem je Bůh.
  - mu nikdo život nebere, ale on jej dává sám od sebe.
  - není třeba plakat nad ním, ale nad sebou, protože on nezemře, zatímco my ano.

Rút

- 1) Noemi přestala Rút přemlouvat, aby ji nenásledovala do Judska, když Rút řekla:
  - a) „Jak bych tě já mohla opustit, když mi to zákon zakazuje.“
  - b) „Nepřemlouvej mě, Noemi, vždyť víš, že v naší zemi je hlad, zatímco v Judsku nastal čas hojnosti.“
  - c) „Ať se mnou Hospodin udělá, co chce, rozdělí nás od sebe jen smrt.“
- 2) Když Rút vyšla poprvé sbírat klasy,
  - a) nevěděla, že je to zrovna pole Boázovo.
  - b) šla na radu Noemi na pole Boázovo.
  - c) šla na pole, které ji ukázal Hospodin.
- 3) Co řekla Noemi své snaze Rút, když ta jí sdělila, že se má přidržet Boázových děveček?
  - a) „Máme ohromné štěstí, má dcero, protože nebudeme mít hlad.“
  - b) „Hospodin je ti nakloněn, má dcero – vždyť Boáz je náš zastánce.“
  - c) „Dobře, má dcero, že chceš chodit s jeho děvečkami. Aspoň na tebe nebudou na cizím poli dorážet.“
- 4) V rozhovoru, který proběhl mezi Boázem a Rút v noci na humně, Boáz mimo jiné řekl:
  - a) „Hlavně ať se nikdo nedoví, že jsi přišla v noci za mnou.“
  - b) „Všechn můj lid v bráně ví, že jsi žena znamenitá.“
  - c) „Kdo ti poradil, abys sem za mnou přišla?“
- 5) Bóaz si nemohl vzít Rút za manželku, protože:
  - a) měl vlastní ženu a děti.
  - b) Rút nebyla židovka.
  - c) v Betlémě žil jiný, bližší příbuzný Noemi, který měl přednostní právo.
- 6) Co řekla Noemi, když se ráno Rút vrátila po noci strávené na humně s Boázem?
  - a) „Jak jsi mohla uvést našeho dobrodince i mě do takového nebezpečí?“
  - b) „S jakou přicházíš, má dcero?“
  - c) „Požehnán buď Hospodin, který neodňal své milosrdenství od živých ani od mrtvých.“
- 7) Kdo se účastnil jednání o budoucnosti Noemi a Rút, které svolal Boáz?
  - a) Boáz, deset mužů z městských starších a bližší zastánce Noemi.
  - b) Boáz, Noemi, deset mužů z městských starších a bližší zastánce Noemi.
  - c) Boáz, městský soudce, bližší zastánce Noemi a deset mužů z městských starších.
- 8) Co způsobilo, že se původní zastánce Noemi svého práva zřekl ve prospěch Bóaze?
  - a) Neměl dostatek peněz, aby si ji mohl koupit i s polem, které náleželo Elímelekovi a Noemi.
  - b) Nechtěl zaručit, že zachová jméno zemřelého manžela Rút ve svém dědictví.
  - c) Nelíbila se mu ani Noemi, ani Rút.
- 9) Když se Boázovi a Rút narodil syn, dostal jméno
  - a) od Boáze.
  - b) od starších.
  - c) od sousedek.
- 10) Jméno Obéd znamenalo:
  - a) Hospodin je milosrdný
  - b) Ctitel Hospodinův
  - c) Hospodin zachraňuje

2. kniha Samuelova

- 1) Kde byl David pomazán na krále nad Izraelem?
  - a) v Jeruzalému
  - b) v Siklugu
  - c) v Chebrónu

- 2) Jaká je správná odpověď?
  - a) Abnér zavraždil Joába na Davidův příkaz.
  - b) Joáb zavraždil Abnéra, ačkoliv si to David nepřál.
  - c) Joáb a Abnér byli velitelé v Davidově vojsku a přátelé.

- 3) Proč David nejdříve nechtěl přenést Boží schránu do svého města, k sobě do domu?
  - a) Vylekalo ho to, co se během přenosu Schrány přihodilo Uzuovi.
  - b) Báł se, že ji nedokáže ochránit před bezvěrci.
  - c) Neměl ve svém domě důstojné místo, kam by ji mohl dát.

- 4) Kdo to byla Míkal?
  - a) Davidova vzdálená sestřenice
  - b) Saulova dcera
  - c) Saulova sestra

- 5) Jaký byl Davidův vztah k Jónatanovi?
  - a) Byl to jeho zapřisáhlý nepřítel a navzájem se nenáviděli.
  - b) Neměl k němu osobní vztah, byl to pouze jeho politický spojenec.
  - c) Velmi ho miloval a truchlil nad jeho smrtí.

- 6) Jak se Jóab chová k Davidovi, který truchlí nad smrtí svého syna Abšalóma?
  - a) Soucítí s ním a utěšuje ho.
  - b) Snaží se ho rozveselit hudbou.
  - c) Vyčíní mu za to, jak nemoudře se chová.

- 7) Jak se jmenoval Saulův vnuk, o kterého se David postaral, a jaký byl jeho problém?
  - a) Jmenoval se Síba a byl slepý.
  - b) Jmenoval se Mefibóšet a byl chromý.
  - c) Jmenoval se Šíma a byl hluchý.

- 8) Co řekl David, když ho Nátan usvědčil z vraždy jeho věrného generála Uriáše?
  - a) „Zhřešil jsem proti Hospodinu.“
  - b) „Jakože živ je Hospodin, ať nejsem zatracen já ani můj dům.“
  - c) „Půvab Bat-šeby oslepil mé srdce. Snad mi Hospodin odpustí.“

- 9) Kdo nakonec nechal důstojně pohřbít ostatky Saula a jeho syna Jónatana?
  - a) Saulova žena.
  - b) David.
  - c) Nikdy nebyly řádně pohřbeny.

- 10) Ve své poslední řeči král David říkal, že ...
  - a) ... jeho dům je před Hospodinem vzorem pro ostatní.
  - b) ... sláva Hospodinova neopustí Izrael.
... skrze něj mluvil Hospodinův duch.